

ken snarere giftede sig (Munterhed), men jeg tvivler om, at den Bestemmelse, at Enken skulde have Udfigt til at faae sin Pensjon tilbage, naar hun atter blev Enke, vil udøve nogen væsentlig Indflydelse, naar der er Spørgsmaal om at gjøre et Skridt af den Vigtighed som at gifte sig igjen. Jeg skal kun udtale, at naar det ikke er optaget i Lovudkastet, skjøndt det hidtil har været Praxis, at en Enke ikke mistede Pensjonen ved at gifte sig længere end for det nye Ægteffabs Varighed, saa er det skeet med velberaadt Hu, fordi det er Tilfælde, at en Enke ved atter at gifte sig med en ikke pensjonsberettiget Embedsmand udtræder af det særegne Forhold til Staten, hvori hun befandt sig umiddelbart efter at hendes første til Pensjon berettigede Mand var død; hun blev unægtelig derved mere fremmed for Staten. Det kan heller ikke negtes, at det er en yderligere Begunstigelse for Enkerne, naar en saadan Afgang til atter at kunne nyde deres Pensjon, uagtet de indgaae i nyt Ægteffab, refereres dem. Men jeg skal ganske henstille til Thingets Overveelse, hvorvidt der maatte være Anledning til, foruden den virkelig temmelig betydelige Gavn for Enkerne, som indeholdes i § 8, der nu er vedtaget, og hvorved de faae en bedre og sikkrere Afgang til Pensjon, end de hidtil have havt, desuden at vise dem denne. Men det Motiv, at det skulde være til Besparelse, det troer jeg ialtsald ikke at kunne lade staae ved sit Værd, thi jeg mener, at Statskassen virkelig vil faae en større Udgift af de gienoptagne Enkepensioner, end den vil faae Indtægt af de Ægteffaber, der bevirkes paany indgaaede ved en saadan Bestemmelse. (Munterhed.)

Ordf: Jeg maa tillade mig at bemærke, at den omhandlede Bestemmelse ogsaa findes optaget i Fundats af 30 August 1775 § 12, og dersom den altsaa er befundet at være til Fordeel for Enkekassen, vil den vist ogsaa være til Fordeel for Statskassen.

Finantsministeren: Der er imidlertid den Forskiel, at Enkekassen har i denne Henseende kunnet tage Hensyn dertil ved den Betaling, som erlægges for Enkepensionen, hvilket der her ikke kan være Tale om, at Enken skulde have betalt for den Afgang,

som gives hende til Pensjon af Statskassen. Det første er et contractmæssigt Forhold, det sidste er af en ganske anden Bessaffenhed.

Ordf: Det forholder sig vistnok som af den høitagtede Finantsminister er erklæret, at der ikke kan drages nogen Analogie fra, hvad der gjælder for Enkekassen, til, hvad der gjælder om den Pensjon, som Staten giver; men imidlertid troer jeg dog, at den Regel, der hidtil har været etableret, dog ikke fra gammel Tid men først i den senere Tid, at den Enke, der nyder Pensjon, naar hun gifter sig, igjen kan, efter det nye Ægteffabs Dphør faae den tilbage, har meget for sig. Jeg troer ikke, det er uden Indflydelse paa Enkens Beslutning til at gifte sig eller ikke, om hun taber Pensjonen for bestandig eller kun saalænge det nye Ægteffab bestaaer. Dette Tab kan bevirke en saadan Forværrelse i hendes Kaar, saa at hun ikke vover, at indgaae et nyt Ægteffab, og det andet Ægteffab er, som bekendt, i Almindelighed mere et Fornuftægteffab end det første Ægteffab, hvor saadanne Betragtninger vilde gjøre sig gjældende. Imidlertid skal jeg ikke negte, at det kommer mere overeens med Ideen om Pensjonen for Embedsmændenes Enker, at den ophørte ganske og ikke blot suspenderedes, naar hun traadte ud af den Stilling at være en Embedsmands Enke. Jeg skal dog gjøre den Bemærkning, at jeg tvivler ikke paa, at de hidtilværende Enker maae beholde den Berettigelse eller Afgang, de hidtil have nydt, til at faae Pensjon paany, naar deres andet Ægteffab ophører. Ligesom Loven paa den ene Side ikke vil gjøre dem, der allerede ere blevne Enker, deelagtige i den større Pensjonsnydelse, eller give dem den stærkere berettigede Pensjonsnydelse, som § 8 hjemler, saa maae de heller ikke i nogen Henseende lide derunder. Det troer jeg ogsaa, især af hvad der i et andet Punct af den høitagtede Finantsminister er udtalt, maa blive erkjendt, men jeg troer, det er gavnligt med Hensyn til saadanne Spørgsmaals fremtidige Afgjørelse, at Noget herom bliver udtalt, især er det vigtigt for de Enker, der kunne komme i det Tilfælde, at der blev Spørgsmaal om at indlade sig i et nyt Ægteffab. Endnu skal jeg, med Hensyn til § 11, gjøre den Bemærkning, at jeg antager, at